

Desuden har man i § 12 (ny § 13), Stk. 1, indsat en Tilføjeelse, hvorefter der ikke skal svares Skat af følgende Ydelser:

Hjælpeløshedstillæg og Blindetillæg, der udbetales i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 3 og 4, og § 62, Stk. 1, 2.—4. Pkt., samt tilsvarende Ydelser, der udbetales i Medfør af Forsorgslovens Regler om Hjælp til kronisk Syge.

I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres bl. a.:

„Med de Forhøjelser af Aldersrenten, Invaliderrenten og Særhjælpydelserne til kronisk Syge, der har været en Følge af det stigende Pristal, er de Personer, der hovedsagelig lever af Understøttelser af denne Art, naaet op i et Indtægtplan, der ligger væsentligt over Skattegrænserne ved Indkomstbeskatningen til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond, og som betinger et føleligt Skattetilsvær for deres Vedkommende. Der har derfor fra forskellig Side og da særlig fra disse Understøttelsesmodtageres egen Kreds været gjort gældende, at disse Understøttelser, som kun tilsigter at give Dækning for et nødvendigt Underhold og saaledes i sig selv betinger en ringe Skatteevne, i et vist Omfang burde gøres skattefri. En saadan Foranstaltning vilde imidlertid for det første betegne et Brud paa det i vor Skattelovgivning hidtil fulgte Princip, hvorefter Understøttelser fra det offentlige, til hvilke der ikke er knyttet nogen Tilbagebetalingspligt, skal henregnes til den skattepligtige Indkomst, og for det andet vilde den indeholde en Ubillighed over for andre Skatteydere paa samme Indkomstniveau, hvis almindelige Erhvervsmuligheder i øvrigt ligger paa Linie med de nævnte Understøttelsesmodtageres.

Spørgsmaalet rejser sig da, om en almindelig Højnelse af Undergrænsen for Indkomstbeskatningen til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond burde søges gennemført, hvorved alle Skatteydere paa de laveste Indkomstrin og saaledes ogsaa de heromhandlede Personer vilde blive skattemæssigt aflastede. Medens en saadan mere omfattende Foranstaltning, som jo i øvrigt ikke vilde indvirke paa den kommunale Indkomstbeskatning, skønnes at burde henskydes til Skattekommissionens Overvejelser, synes der dog at være et særligt Forhold, der gør sig gældende saavel for Alders- og Invaliderrentenydere som for de Personer, der i indtægts-, alders- og helbredsmæssig Henseende maa sidestilles med disse, og som